

"Dank je"

Dank je,

Je hebt me ontzettend geholpen, hoop op liefde laat je nooit in de steek. Die illusie voedt, daar is geen supplement aan gelijk! Het enige wat ik nodig had was slechts een fractie, een afgeleide van een fractie van je vrouwelijkheid om me sneller wakker te schudden dan te vervallen in de dood van een kikker in langzaam kokend water (hij merkt het niet). Het moest sneller gaan dan de traagheid in mijn bestaan; en het werkte! Ik zie waarin ik ben beland, de leegte, het gezichtsverlies...

Het kon me allemaal niets schelen, maar nu wel, want de bijtende pijn van verliezen, de altijd nog aanwezige slapende kameraad, die alarmbel op lege accu, gaf me nog net die piep.

Jij, jij was dat piepje dat doordrong tot in de krochten van mijn wezen, eventjes liet voelen, liet zien

- tering wat een kutgevoel-

Mijn medicijn, dat was jij!

© maart 2018, Emil Snijer, BasicPublishing.nl